

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 К 034764 16 Квлз
Бања Лука, 24.01.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, Весне Антонић као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног А.С., због продуженог кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.Р. из Д., против правоснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 85 0 К 034764 16 Кж од 10.3.2016. године, у сједници вијећа одржаној 24.01.2017. године, донио је

П Р Е С У Д У

Захтјев за заштиту законитости се одбија, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Добоју број 85 0 К 034764 13 К од 10.12.2015. године, оглашен је кривим оптужени А.С., због продуженог кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и одређено да се иста неће извршити ако у року од 3 (три) године не почини ново кривично дјело. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оштећена С.М., са имовинскоправним захтјевом, упућена је на парницу. На основу члана 99. став 4. ЗКП РС, трошкови кривичног поступка су пали на терет буџетских средстава.

Пресудом Окружног суда у Добоју број 85 0 К 034764 16 Кж од 10.3.2016. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца оптуженог, док је, уважавањем жалбе окружног тужиоца у Добоју, преиначена првостепена пресуда Основног суда у Добоју број 85 0 К 034764 13 К од 10.12.2015. године, у одлуци о кривичној санкцији, тако да је оптужени, за продужено кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, за које је оглашен кривим том пресудом, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, док је у преосталом дијелу првостепена пресуда остала неизмијењена.

Против другостепене пресуде, бранилац осуђеног, адвокат М.Р. из Д., благовремено, је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се Захтјев уважи и преиначи пресуда Окружног суда у Добоју број 85 0 К 034764 16 Кж од

10.3.2016. године у одлуци о казни тако што ће, примјеном члана 43. у вези са чланом 42. КЗ РС, изрећи јединствена казна затвора по пресуди Опћинског суда у Грачаници број 27 0 К 018356 12 К од 15.5.2015. године и пресуди Основног суда у Добоју број 85 0 К 047669 14 К од 15.9.2005. године или та пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање. У образложењу Захтјева се наводи да је, у поступку доношења другостепене пресуде, повријеђен Кривични закон, јер је другостепени суд, по службеној дужности, морао примјенити одредбе члана 43. став 1. и 42. КЗ РС, и за дјела извршена у стицају, изрећи јединствену казну затвора.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, републички јавни тужилац мр Ненад Врањеш, у поднеску под бројем Т15 КТЗ 0010243 16 од 22.12.2016. године, предложио је да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. тог члана.

Повреда Кривичног закона, када је у питању одлука о кривичним санкцијама, у смислу одредбе члана 312. тачка д) ЗКП РС, постоји ако је у изрицању санкције прекорачено овлаштење које суд има по закону.

Како је, у конкретном случају, казна затвора у трајању од 1 (једне) године, за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, изречена у границама прописане казне за то дјело (казна затвора од 1 до 8 година), и у складу са општим правилима о одмјеравању казне, прописаним одредбом члана 37. истог законског прописа, то се приговори подносиоца Захтјева, не могу подвести под повреду Кривичног закона, у смислу цитираног законског прописа, која би се манифестовала у виду прекорачења законских овлаштења при доношењу одлуке о казни.

Како из наведених разлога Захтјев браниоца осуђеног није основан, то је овај суд, на основу члана 355. ЗКП РС, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антинић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић